

NHỮNG NÉT CHÍNH VỀ CÁC ĐẢNG CỘNG SẢN HY LẠP, BỒ ĐÀO NHA VÀ TÂY BAN NHA

TSKH. Trần Hiệp
Ban Đối ngoại Trung ương

Phong trào cộng sản quốc tế tồn tại và vận động thăng trầm gần một thế kỷ (thế kỷ XX và thế kỷ XXI) với nhiều đảng cộng sản Tây Âu tiêu biểu như các đảng cộng sản Hy Lạp, Bồ Đào Nha và Tây Ban Nha. Bài viết khái lược, phân tích và nhận xét về Đảng Cộng sản Hy Lạp, Đảng Cộng sản Bồ Đào Nha và Đảng Cộng sản Tây Ban Nha.

1. Đảng Cộng sản Hy Lạp (KKE) là một đảng cách mạng lâu đời ở châu Âu và trên thế giới. Tiền thân của Đảng là Đảng Công nhân Xã hội chủ nghĩa Hy Lạp, thành lập ngày 17/11/1918. Năm 1924, Đảng Công nhân Xã hội chủ nghĩa Hy Lạp đổi tên là Đảng Cộng sản Hy Lạp. Trong thời kỳ Đại chiến thế giới thứ Hai, Đảng tích cực tham gia phong trào chống phát xít Italia, Đức. Năm 1941, Đảng có sáng kiến lập Mặt trận Dân tộc Giải phóng và Quân đội Giải phóng, góp phần quan trọng vào sự nghiệp giải phóng Hy Lạp và có ảnh hưởng lớn trong nước. Sau chiến tranh, Anh và Mỹ đã can thiệp, giúp đỡ chính quyền quân chủ Hy Lạp đàn áp những người kháng chiến, yêu nước, dẫn tới cuộc nội chiến ở Hy Lạp trong những năm 1946-1949. Năm 1947, Đảng Cộng sản Hy Lạp bị đặt ra ngoài vòng pháp luật; báo Đảng bị đóng cửa; 4 vạn đảng viên bị bỏ tù,

hàng vạn đảng viên khác phải lưu vong ra nước ngoài. Cuối 1949, phong trào yêu nước bị thất bại. Từ năm 1947 đến năm 1974, kể cả giai đoạn dưới chế độ dân sự và độc tài quân sự (1968-1974), Đảng hoạt động bí mật, thành lập Mặt trận Yêu nước chống chế độ độc tài, góp phần to lớn vào việc lật đổ chế độ độc tài quân sự (tháng 7/1974). Tháng 9/1974, Đảng ra hoạt động công khai. Sau khi các nước xã hội chủ nghĩa Đông Âu và Liên Xô sụp đổ, Đảng Cộng sản Hy Lạp gặp nhiều khó khăn về đường lối tổ chức dẫn tới cuộc khủng hoảng trong nội bộ Đảng. Một bộ phận Ban Chấp hành Trung ương và Tổng Bí thư (cũ) muốn chuyển hóa Đảng thành Đảng Dân chủ - Xã hội nhưng thất bại, đã rời bỏ Đảng. Số cán bộ, đảng viên trung kiên đã đấu tranh bảo vệ bản sắc cộng sản, phát triển cuộc đấu tranh, kiên trì và trung thành chủ nghĩa Mác - Lênin, củng cố Đảng.

Trong thời gian gần đây, cùng với việc đẩy mạnh đấu tranh cho dân sinh, dân chủ và tiến bộ ở trong nước, Đảng Cộng sản Hy Lạp đã chủ động, tích cực tham gia các hoạt động quốc tế, nhất là trong phong trào cộng sản, cánh tả ở châu Âu và trên thế giới. Từ năm 1998-2005, Đảng đã liên tục đăng cai tổ chức các cuộc gặp quốc tế hàng năm của các

đảng cộng sản và công nhân với những chủ đề có ý nghĩa thiết thực đối với phong trào cộng sản và công nhân quốc tế. Đại hội mới đây nhất của Đảng là Đại hội XVIII, tổ chức trong tháng 2/2009.

Đại hội XVIII của Đảng Cộng sản Hy Lạp được tiến hành tại Thủ đô Athens, từ ngày 18 đến ngày 22/2/2009. Tham dự Đại hội có 500 đại biểu từ các Đảng bộ trong nước và đại diện 83 đảng cộng sản và công nhân quốc tế đến từ 61 nước. Với khẩu hiệu “Đại hội XVIII - Đại hội phân công”, Đại hội đã nghe hai bản báo cáo quan trọng do nữ đồng chí Alêka Papatritna, Tổng Bí thư của Đảng, trình bày về “Hoạt động của Đảng từ Đại hội XVII đến nay và phương hướng, nhiệm vụ của Đảng tới Đại hội XIX” và “Đánh giá và kết luận về công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội trong thế kỷ XX ở Liên bang Xô viết, quan niệm của Đảng Cộng sản Hy Lạp về chủ nghĩa xã hội”. Hai văn kiện dự thảo báo cáo đã được hơn 70% đảng viên thảo luận trước, góp ý, hoàn chỉnh và được Đại hội đánh giá cao. Qua hai bản báo cáo và phát biểu tham luận của hơn 100 đại biểu ở Đại hội, nổi lên những vấn đề lớn sau:

- *Đánh giá về cuộc khủng hoảng tài chính, kinh tế toàn cầu hiện nay và tình hình kinh tế - xã hội của Hy Lạp*, Đại hội XVIII khẳng định cuộc khủng hoảng nổ ra tại Mỹ và lan rộng sang các trung tâm kinh tế thế giới như Liên minh Châu Âu (EU), Nhật Bản, tác động đến nhiều nước, trong đó có Hy Lạp. Đây là cuộc khủng hoảng toàn diện, không

chỉ là khủng hoảng tài chính, khủng hoảng một số ngành sản xuất mà là khủng hoảng của phương thức sản xuất tư bản chủ nghĩa trong bối cảnh toàn cầu hóa. Cuộc khủng hoảng đánh dấu sự phá sản của học thuyết kinh tế thị trường tự do kiểu mới, chỉ ra giới hạn lịch sử của hệ thống tư bản chủ nghĩa. Cuộc khủng hoảng này cho thấy chủ nghĩa xã hội là triển vọng và tương lai của nhân loại và chỉ có chủ nghĩa xã hội mới có thể giải quyết được một cách căn bản những mâu thuẫn nội tại của phương thức sản xuất tư bản chủ nghĩa ở phạm vi quốc gia và quốc tế.

Tại Hy Lạp, cuộc khủng hoảng tài chính, kinh tế toàn cầu đã làm trầm trọng thêm những mâu thuẫn trong xã hội, nhất là trong hoàn cảnh sau khi Hy Lạp gia nhập Liên minh Châu Âu, tình hình kinh tế - xã hội đặc biệt khó khăn; tình trạng thất nghiệp cao trong thanh niên; nhiều doanh nghiệp nhỏ và vừa lâm vào phá sản; sự bất bình trong xã hội trước những vấn đề nhức nhối như cửa quyền, nạn tham nhũng và bất công xã hội đang là những vấn đề gay gắt hiện nay. Nhiều chính sách của chính phủ thuộc cánh trung tả (Đảng Phong trào xã hội toàn Hy Lạp) và cánh hữu (Đảng Dân chủ mới) thực hiện gây nhiều hậu quả nghiêm trọng. Mặc dù hai đảng này có mâu thuẫn, song đang liên minh với nhau để cai trị đất nước. Các cuộc biểu tình tháng 12/2008 chống Chính phủ làm cho tình hình Hy Lạp lâm vào tình trạng bất ổn định.

- Về hoạt động của Đảng trong nhiệm kỳ qua, các báo cáo và phát biểu thảo luận đã tập trung làm rõ những thành tựu, hạn chế và định hướng trong hoạt động mà Đảng phải tiếp tục khắc phục để vươn lên trong thời gian tới.

Về thành tựu, các đại biểu nhấn mạnh đến việc xây dựng Mặt trận Thống nhất nhân dân, củng cố cơ sở Đảng, tập hợp quần chúng lao động trong cuộc đấu tranh chống chủ nghĩa đế quốc và chủ nghĩa độc quyền, vì dân sinh, dân chủ, tiến bộ và công bằng xã hội, cũng như trong công tác lý luận của Đảng, thực hiện các nhiệm vụ mà Đại hội XVII (tháng 2/2005) đề ra. Đảng đã chú trọng thay đổi phương thức hoạt động theo hướng gắn với cơ sở và các tổ chức xã hội như thanh niên, công đoàn, phụ nữ; khắc phục tình trạng quan liêu; đây được xác định là nhiệm vụ quan trọng hàng đầu trong xây dựng Đảng. Nhờ đó trong 4 năm qua, số lượng đảng viên được kết nạp tăng nhanh, nhất là lực lượng thanh niên, 40% đảng viên gia nhập Đảng từ sau năm 1991. Đảng đã kết hợp được việc giải quyết những mục tiêu trước mắt và lâu dài, vai trò và vị thế của Đảng tiếp tục được củng cố trong đời sống chính trị của đất nước. Hiện nay, Đảng Cộng sản Hy Lạp là đảng lớn thứ 3 trong Quốc hội với 22/300 ghế và 3 đại biểu Nghị viện Châu Âu, có đại diện trong nhiều hội đồng địa phương và giữ chức Thị trưởng ở một số thành phố quan trọng của Hy Lạp.

Bên cạnh kết quả đạt được, Đại hội XVIII cũng đã chỉ ra những hạn chế, yếu kém trong hoạt động của đảng nhiệm kỳ qua như việc xây dựng cơ sở đảng còn chậm, tác động ảnh hưởng của Đảng đối với phụ nữ, đội ngũ trí thức còn hạn chế, còn tình trạng có khoảng cách giữa những người ủng hộ Đảng trên thực tế và số phiếu bỏ cho Đảng, nhất là qua cuộc bầu cử Quốc hội và Nghị viện Châu Âu vừa qua.

- Về phương hướng sắp tới, Đại hội nhấn mạnh cần tăng cường đoàn kết trong Đảng, chú trọng công tác xây dựng Đảng, nhất là tiếp tục đổi mới phương thức hoạt động của Đảng, đổi mới hơn nữa trong vận động lực lượng thanh niên, phụ nữ, trí thức, những người trung lưu; tăng cường công tác tuyên truyền, lý luận. Đại hội xác định những giải pháp nhằm bảo vệ lợi ích của giai cấp công nhân và người lao động Hy Lạp trong bối cảnh khủng hoảng và bất công xã hội hiện nay; khẳng định không được để hậu quả của cuộc khủng hoảng kinh tế trút lên đầu giai cấp công nhân và nhân dân lao động, không thể giải quyết việc làm cho người lao động theo hướng tăng lợi nhuận cho giới chủ, mà phải giải quyết theo các giải pháp tổng thể, không thể bằng hành động tự phát mà cần bằng hành động tự giác có chương trình kế hoạch; cần nắm được các lực lượng biểu tình tháng 12/2008 và định hướng cho họ; tích cực chuẩn bị cho các cuộc bầu cử trong nước và Nghị viện Châu Âu vào tháng 6/2009.

1. - Về công tác đối ngoại, Đại hội XVIII nhấn mạnh cần tiếp tục củng cố phong trào Cộng sản và công nhân quốc tế, thông qua các hoạt động song phương và đa phương nhằm tăng cường sự hiểu biết, đoàn kết và phối hợp hành động giữa các đảng anh em, tập hợp lực lượng trong cuộc đấu tranh chống chủ nghĩa đế quốc, chủ nghĩa độc quyền, chống đói nghèo, vì dân sinh, dân chủ, tiến bộ, công bằng xã hội; ủng hộ lực lượng chính tả Mỹ Latinh, gia tăng đoàn kết với cách mạng Cu Ba, ủng hộ cuộc đấu tranh của nhân dân Palétxtin. Đại hội không tán thành một số người thuộc Đảng Cán tá châu Âu tìm cách giải quyết những vấn đề cơ bản của chủ nghĩa tư bản trong khuôn khổ chủ nghĩa tư bản. Đảng Cộng sản Hy Lạp phản đối những nhượng bộ của Hy Lạp đối với EU và chính sách đối ngoại thân NATO của chính quyền hiện nay.

Đại hội đã đánh giá những nguyên nhân khách quan và chủ quan dẫn tới sự tan rã của Liên Xô cuối thế kỷ XX và trình bày một số quan điểm cơ bản của Đảng Cộng sản Hy Lạp về chủ nghĩa xã hội, quan hệ giữa chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa cộng sản, những đặc trưng kinh tế của chủ nghĩa xã hội, việc thực hiện quy luật phân phối theo lao động và các hình thức tổ chức kinh tế trong chủ nghĩa xã hội.

2. Đảng Cộng sản Bồ Đào Nha (PCP)

là một đảng cách mạng có lịch sử lâu đời trong phong trào cộng sản quốc tế. Đảng thành lập ngày 6/3/1921, từ tổ chức tiên thân

là Tổng Liên đoàn Lao động Bồ Đào Nha. Tháng 10/1921, Đảng xuất bản báo Người Cộng sản (The Communist), sau này trở thành báo Tiến Lên (Avante). Tháng 11/1923, Đảng tổ chức Đại hội I tại Lixbon. Ngày 25/4/1974, Cách mạng Hoa Cẩm chương do Phong trào Các lực lượng vũ trang mà PCP làm nòng cốt đã lật đổ chế độ độc tài Salazát. Đảng Cộng sản Bồ Đào Nha ra hoạt động công khai. Tháng 5/1990, Đại hội XIII của Đảng họp tại Luirét nhằm đánh giá tình hình quốc tế, đặc biệt là tình hình đang diễn ra ở Đông Âu và Liên Xô. Đảng khẳng định lại bản sắc cộng sản và mục tiêu xây dựng chủ nghĩa xã hội, chủ nghĩa cộng sản ở Bồ Đào Nha; đồng chí Anvahô Cunhan được bầu lại làm Tổng Bí thư. Đại hội XV của Đảng họp tại Póctô trong tháng 12/1996 đã bầu đồng chí Cáclót Cátvanhát làm Tổng Bí thư, đồng chí Anvahô Cunhan làm Chủ tịch Đảng. Tháng 11/2004, Đại hội lần thứ XVII Đảng Cộng sản Bồ Đào Nha tiếp tục khẳng định bản sắc cộng sản và tính chất cách mạng của mình, đồng thời đề ra các biện pháp đổi mới, củng cố về tổ chức, đoàn kết nội bộ, mở rộng ảnh hưởng trong quần chúng để tiến lên; đồng chí Giêrónimô đê Xâuxa được bầu làm Tổng Bí thư Đảng, thay đồng chí Cáclót Cátvanhát. Ngày 9/6/2005, đồng chí Anvahô Cunhan từ trần. Cuối năm 2008, Đảng tổ chức Đại hội XVIII.

Đại hội XVIII Đảng Cộng sản Bồ Đào Nha (PCP) diễn ra từ 29/11 đến 1/12/2008 tại Thủ đô Lixbon trong bối cảnh tình hình

châu Âu đang diễn biến phức tạp, các nước thành viên Liên minh Châu Âu đang phải đối mặt với cuộc khủng hoảng tài chính, kinh tế suy giảm. Bồ Đào Nha vẫn là thành viên nghèo nhất trong EU-15 với hệ thống giáo dục và cơ sở hạ tầng không được tốt, hệ thống quản lý hành chính kém hiệu quả.

Với khẩu hiệu và cũng là chủ đề của Đại hội XVIII là "*Vì Cách mạng Tháng Tư, vì Chủ nghĩa xã hội, vì một Đảng mạnh hơn*", Tổng Bí thư Giêrônimô đê Xâuxa trình bày Báo cáo Chính trị về kiểm điểm công tác của Đảng nhiệm kỳ vừa qua (2004-2008) và phương hướng, nhiệm vụ công tác nhiệm kỳ tới (2008-2012). *Về Đảng Cộng sản Bồ Đào Nha*, PCP tiếp tục khẳng định mạnh mẽ bản sắc cộng sản và cách mạng, lập trường quan điểm của chủ nghĩa Mác - Lênin và nguyên tắc tập trung dân chủ, khẳng định "*Chủ nghĩa xã hội là hệ thống ưu việt của nhân loại*".

Đại hội đã đề ra các biện pháp đổi mới, củng cố về tổ chức, đoàn kết nội bộ, mở rộng ảnh hưởng trong quần chúng; thông qua cương lĩnh hành động, phương hướng và những giải pháp nhằm tăng cường lực lượng và ảnh hưởng của Đảng trong đời sống chính trị đất nước. Thời gian qua, mặc dù phải hoạt động với điều kiện khó khăn, nhưng Đảng vẫn tiếp tục phát triển, đã kết nạp thêm 7.000 đảng viên mới, trong đó có rất nhiều đảng viên trẻ dưới 35 tuổi; qua đó, sự liên hệ giữa Đảng với nhân dân được gia tăng.

Về đối nội, Đảng Cộng sản Bồ Đào Nha phê phán mạnh mẽ chính sách của chính phủ liên minh giữa Đảng Xã hội Bồ Đào Nha (PS) và Đảng Dân chủ - Xã hội (PSD) thiên hữu đứng đầu là Tổng thống Cávaco Silva (cầm quyền từ tháng 2/2005) đang đẩy đất nước ngày càng phụ thuộc nhiều hơn vào tư bản độc quyền siêu quốc gia, gia tăng bóc lột tư bản chủ nghĩa và bản cùng hóa nhân dân lao động (18% dân số Bồ Đào Nha sống dưới mức nghèo khổ, gần 3 triệu người có thu nhập dưới 10 Euro/ngày). Đảng kêu gọi các lực lượng dân chủ, tiến bộ trong nước cùng hợp tác đấu tranh làm thất bại các chính sách thiên hữu của chính phủ, bảo vệ lợi ích người lao động và đất nước, phấn đấu vì một giải pháp cánh tả và tiến tới chủ nghĩa xã hội ở Bồ Đào Nha.

Về đối ngoại, Đảng Cộng sản Bồ Đào Nha chủ trương thực hiện chính sách đối ngoại độc lập, không phụ thuộc vào Mỹ, bảo vệ hòa bình, hữu nghị và hợp tác giữa các quốc gia dân tộc, không đồng ý việc Bồ Đào Nha gia nhập NATO; ủng hộ việc xây dựng một châu Âu thống nhất, dân chủ và công bằng của các dân tộc; lên án sự hiếu chiến ngày càng tăng của các thế lực đế quốc, tư bản; chính sách hiếu chiến, đơn phương của Mỹ tiến hành chiến tranh xâm lược Ápganixtan và Irắc, chống lại chính sách dính líu của Hoa Kỳ gây nguy hại cho chủ quyền, đoàn kết và hòa hợp dân tộc ở Palétxtin, Libăng, Cu Ba, Vênezuela, Iran, Triều Tiên, Bancăng, Síp...

3. Đảng Cộng sản Tây Ban Nha (PCE)
 Được thành lập năm 1920. Trong những năm 1936-1939, nền Cộng hoà Tây Ban Nha được thiết lập, anh dũng chiến đấu chống lại được tấn công của phát xít Tây Ban Nha được phát xít Đức trợ giúp, song thất bại. Giai đoạn 1939-1977, chế độ độc tài Phrancô thống trị Tây Ban Nha, Đảng Cộng sản bị đàn áp dữ dội, phải rút vào hoạt động bí mật. Năm 1973, Đảng Cộng sản Tây Ban Nha bị phân liệt, một bộ phận có xu hướng cực tả thành lập Đảng Cộng sản Công nhân Tây Ban Nha; một bộ phận khác tách ra và thành lập Đảng Cộng sản của người lao động. Tháng 3/1977, Đảng Cộng sản Tây Ban Nha cùng với Đảng Cộng sản Pháp và Đảng Cộng sản Italia họp tại Madrid, tuyên bố thành lập "Chủ nghĩa cộng sản châu Âu". Uy tín và ảnh hưởng của PCE lúc này khá mạnh, số lượng đảng viên lên tới 24 vạn, Đảng thu được 10% số cử tri trong cuộc bầu cử quá độ đầu tiên năm 1977. Tháng 1/1984, một lần nữa, Đảng Cộng sản Tây Ban Nha bị phân liệt. Một bộ phận PCE tách ra thành lập Đảng Cộng sản các dân tộc Tây Ban Nha và được Đảng Cộng sản Liên Xô, các đảng cộng sản Đông Âu công nhận. Tháng 4/1985, lần thứ ba, Đảng Cộng sản Tây Ban Nha bị phân liệt do một bộ phận trong Đảng vì bất đồng về đường lối đã thành lập Đảng Lao động - Khối Thống nhất Cộng sản. Năm 1986, PCE thành lập Liên minh Cánh tả thống nhất (IU). Năm 2004, Đảng Cộng sản Tây Ban Nha cùng với một số đảng cộng sản,

cánh tả châu Âu thành lập Đảng Cánh tả Châu Âu.

Trong những năm gần đây, PEC vẫn tự xác định là một Đảng Mác-xít, cách mạng, một đảng của những người cộng sản chân chính và mục tiêu của Đảng vẫn là xây dựng chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa cộng sản ở Tây Ban Nha. Đảng Cộng sản Tây Ban Nha chủ trương hoạt động trong khuôn khổ Liên minh Cánh tả thống nhất do Đảng làm nòng cốt (trong bầu cử Quốc hội Tây Ban Nha tháng 3/2004, IU đã giành được kết quả là 5,3% phiếu bầu và được 5/350 phiếu trong Quốc hội). Đảng Cộng sản Tây Ban Nha đề ra nhiệm vụ phấn đấu theo 3 hướng lớn: Xây dựng kinh tế hỗn hợp, trong đó khu vực nhà nước được củng cố; Bảo đảm công ăn việc làm và cải cách dân chủ, mở rộng tự do; Thực hiện chính sách đối ngoại độc lập, hòa bình, không phụ thuộc vào Mỹ. PEC cũng chủ trương và tích cực ủng hộ việc thành lập Cánh tả Châu Âu (EL) nhằm phối hợp hành động chung của các đảng cộng sản, tiến bộ ở châu Âu, đặc biệt trong EU, xây dựng châu Âu thống nhất theo xu hướng tả và tiến bộ.

Về tình hình thế giới, Đảng Cộng sản Tây Ban Nha cho rằng: cuộc khủng hoảng tài chính toàn cầu hiện nay sâu sắc, trầm trọng hơn nhiều so với các cuộc khủng hoảng chu kỳ trước đây, kể cả cuộc đại suy thoái năm 1929. Đây thực sự là một thất bại của chủ nghĩa tư bản, chủ nghĩa đế quốc, chủ nghĩa đơn phương và chủ nghĩa tự do mới do Mỹ cầm đầu. Chủ nghĩa tư bản đã tự phá tan mọi

luật lệ, cơ cấu mà nó đề ra từ Chiến tranh thế giới thứ Hai. Nhân loại đang phải sống trong một môi trường đầy bất ổn, mất cân bằng. Lối thoát cho tình trạng hiện nay phụ thuộc vào việc tập hợp lực lượng của các đảng cộng sản, các lực lượng cánh tả, tiến bộ tại châu Âu và thế giới; phụ thuộc vào Trung Quốc, Nga, Braxin, Ấn Độ, Việt Nam...

4. Nhận xét

Thứ nhất, các đảng cộng sản Hy Lạp, Bồ Đào Nha và Tây Ban Nha là các đảng cộng sản, cách mạng, có lịch sử đấu tranh anh dũng, lâu dài trong phong trào cộng sản quốc tế.

Thứ hai, sau giai đoạn “tạm thời lâm vào thoái trào”, Đảng Cộng sản Hy Lạp, Đảng Cộng sản Bồ Đào Nha và Đảng Cộng sản Tây Ban Nha đang đấu tranh phát triển trở lại, khẳng định mạnh mẽ bản sắc cộng sản và cách mạng, trung thành với chủ nghĩa Mác - Lênin và mục tiêu xây dựng chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa cộng sản.

Thứ ba, các đảng cộng sản Hy Lạp, Bồ Đào Nha và Tây Ban Nha đều nhấn mạnh những nhiệm vụ của cuộc đấu tranh hiện nay là: Mở rộng hơn nữa ảnh hưởng của Đảng

trong giai cấp công nhân, nhân dân lao động, các tổ chức thanh niên, công đoàn; Tăng cường đấu tranh nghị trường; Tích cực đổi mới và phát triển lý luận Mác - Lênin; Tiếp tục tăng cường đoàn kết, hợp tác và phối hợp giữa các đảng cộng sản, công nhân, cánh tả ở phạm vi khu vực và trên thế giới; Đấu tranh vì dân sinh, dân chủ, hòa bình, tiến bộ xã hội.

Thứ tư, Đảng Cộng sản Hy Lạp, Đảng Cộng sản Bồ Đào Nha và Đảng Cộng sản Tây Ban Nha còn đối mặt với một số tồn tại, khó khăn cần giải quyết như: Việc xây dựng cơ sở đảng còn chậm; Ảnh hưởng của Đảng đối với phụ nữ, trí thức còn hạn chế; Chưa thu hút được lực lượng trẻ; Có đảng còn bị phân liệt, chưa thống nhất được với các đảng cộng sản trong cùng một nước; Các lực lượng thù địch chống phá quyết liệt các đảng cộng sản...

Tóm lại, kế tục truyền thống cộng sản và cách mạng vẻ vang, Đảng Cộng sản Hy Lạp, Đảng Cộng sản Bồ Đào Nha và Đảng Cộng sản Tây Ban Nha tiếp tục đấu tranh tiến triển, qua đó đóng góp tích cực vào sự nghiệp đổi mới và phát triển phong trào cộng sản quốc tế trong thế kỷ XXI.